

6405 Eneste Beh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaet fra 1. April 1875 til 31. Marts 1876. 6406

jeg tror, at han i sin Skrivelse til Vallesubvalget af Vanvare er kommen til at sige „Regjeringens“ Chef, det anser jeg ham ikke for at være, men „Ministeriets“ Chef — naar han sagde: Hvad Folkethinget vil, det har ingenfomhelst Indflydelse paa Ministeriet, saa fortsætte vi Kampen; men vil Landstthinget gaa med, vil det slutte sig til Folkethinget, saa ville vi gaa bort overfor Landstthingets Beslutning? Er det ikke dette, han har sagt fra første Færd af, da det her viste sig, at Ministeriet stod i den størst mulige Uoverensstemmelse med Folkethinget? Har han ikke altid sagt, at det er det andet Thing, som det kommer an paa? Det Samme er Tilfældet her. Her har man høiet sig for Ministeriet og Landstthinget, og dersom Landstthinget ikke vilde være gaaet med hertil, men havde vedblevet at sætte sig imod Forslagene, saa kunde det ikke nytte, om alle vi 101 Medlemmer havde stemt enige og sluttede, Ministeriet vilde alligevel have fortsat Kampen. Det er dette, Erklæringen indeholder. Jeg vil altsaa spørge: Var der Opfordring til at give efter? Nei, ville vi slaa dette Spørgelse, som det er kaldt, fuldstændig ned, saa skulle vi gribe den Leilighed, hvor det kommer saa stærkt frem som her, og sige: Lader os se, hvad der vil ske, og naar det saa viser sig, at man ikke tør møde med dette Spørgelse, naar det manes frem, saa er det slaaet ned; men naar man høier sig for Truselen, har man givet det Styrke ved i Frastand at se paa det. Hvad borger de ærede Herrer for, at det er saa fuldstændig rigtigt, hvad vi have hørt af den ærede sidste Taler? Ogsaa han er saameget smittet af Tanken om dette Spørgelse, at han endog nylig yttrede, at det dog var et tvivlsomt Spørgsmaal, om man ikke kunde give provisoriske Finantslove; han stillede altsaa Spørgsmaalet hen. Det var en af vore Medforbundne, der vilde staa til det Yderste som en Mur, men ogsaa han mener, at det er tvivlsomt, om der ikke grundlovmæssig kan gives en provisorisk Finantslov. Altsaa se vi deraf, mine Herrer, af hvilken Natur det har været med dette, som jeg virkelig havde saa overmaade god Lykke til, at det var fuldstændig i sin Orden. Det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds sagde ogsaa, at han mente, at ingen Regjering senere kunde skyde Landstthinget frem mod Folkethinget. Ja, jeg vil sige akkurat det Samme om denne Uttring som det, jeg sagde om provisoriske Finantslove: Hvorfor skulde Regjeringen ikke i Fremtiden skyde Landstthinget frem, naar det ser, hvor udmærket det gaar; her har man

erkjendt, at man maatte høre sig, hvorfor skulde Regjeringen da ikke gjøre det Samme i Fremtiden, som den nu har gjort? Det er en ganske forunderlig Slutning, naar man her siger: Denne Gang har det vist sig at være godt, og derfor skal man ikke gjøre det mere; saaledes slutte Menneffene i Almindelighed ikke. Det ærede Medlem, som talte før mig, syntes at mene at vinde Styrke ved at citere mig overfor det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds, idet han gjorde opmærksom paa, at jeg har sagt, at det er Folkethingets Magtstilling, hvorefter det gjælder; men det er netop dette, vi alle endnu sige, det er netop Folkethingets Magtstilling, det gjælder om. Det ærede Medlem glemte, at det Jonnesbechste Ministerium staa her endnu saa lyslevende, at, dersom man ikke idag bliver enig, saa er det saa lyslevende, at det vil gjøre alle mulige stemme Ting, som det har truet med; det er saa langt fra at være dødt, at det er lyslevende. Jeg siger kun her, hvad det nuværende Ministeriums Chef selv har udtalt i Landstthinget: Det er ikke de enkelte Punkter, hvorefter det kommer an, men det er Magtstillingen; jeg holder mig til hans egne Uttringer. Det ærede Medlem kan tro, at naar jeg stiller mig, som jeg her gjør, saa er det af Henzyn til Folkethingets Magtstilling og ikke af nogen anden Grund. Efter min Mening underminere flere af de Herrer vor Magtstilling i dette Dieblit; saaledes, at der skal flere Nav til, inden vi naae det Standpunkt, vi allerede nu have. Jeg ser derfor ikke, hvorledes det ærede Medlem kan mene at kunne faae nogen Støtte for sig ved at tale om, at jeg anser det foreliggende Spørgsmaal for at være et Spørgsmaal om Folkethingets Magtstilling. Jeg skal, som sagt, ikke her komme ind paa at tale om hele denne Uoverenskomst og dens Natur, den vil tilfulde blive belyst fra de forskjellige Sider rundt omkring i Landet, og der er det rette Sted og Tid til at fremstille den. Her har Enhver sin Mening om den, og den opgiver han ikke; om vi end tale her til Auleaften, vil Enhver beholde sin Mening om Uoverenskomsten og man vil saaledes ikke opnaa det Allersjæreste ved at tale derved. Jeg vil blot sige, at jeg her ikke vil handle saaledes som det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds, jeg vil ikke opfordre alle mine Venner til at stemme for disse Indstillinger med Undtagelse af een, og jeg kan ikke lade være at sige, at det er en underlig Stilling, han herved har indtaget. Det ærede Medlem maa nemlig sige sig selv, at enten man for-